

Ἡ μονοπωλιακὴ τιμὴ τοῦ ἄλατος εἶναι 15 λεπτά κατ' ὀκτὼ πλὴν τῆς Λευκάδος καὶ Ζακύνθου, ὅπου ἰσχύει ἡ προνομιούχος τιμὴ τῶν 5 λεπτῶν. Εἰς τὴν τιμὴν ταύτην ἐπωλήθησαν 1461254 ὀκάδες. Διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς βιομηχανίας ἐδόθησαν κατὰ τὸ 1915 εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν τιμὴν τῶν 2 λεπτῶν κατ' ὀκτὼ 157000 ὀκάδες. Εἰς τὴν μονοπωλιακὴν τιμὴν τῶν 15 λεπτῶν ἐπωλήθησαν 23108390 ὀκάδες. Οὕτως ἡ ὀλικὴ κατανάλωσις ἄλατος ἀνῆλθε κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος εἰς 24726644 ὀκ. εἰσπραχθειῶν Δρ. 3542461.

Ἡ κατ' ἄτομον κατανάλωσις τοῦ 1915 ἀνῆλθεν εἰς 9 ὀκ. 134 δραμίαι = χ/γ 11,948 ἀξίας Δρ. 1,34, ἔναντι ὀκ. 9 καὶ 189 δραμιῶν = χ/γ 12,124 ἀξίας Δρ. 1,39 κατὰ τὸ 1914.

Α. Σ. ΣΚΙΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΝΕΑ

Ὁ Ρωσικὸς λευκόχρυσος.

Ἐκ τῆς Ρωσσίας ἐξάγεται κυρίως ὁ περισότερος λευκόχρυσος, ἡ κατεργασία ὅμως τῶν μεταλλευμάτων γίνεται εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἐπειδὴ τὰ μεταλλεῖα τῶν Οὐραλίων ἐξαντλοῦνται ταχέως, ἡ Ρωσικὴ κυβέρνησις μελετᾷ νὰ περιορίσῃ, ἂν μὴ νὰ ἐμποδίσῃ τελείως τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ πολυτίμου μεταλλεύματός της. Ὁ ἐπόμενος πίναξ δεικνύει τὴν παραγωγὴν καὶ τὴν τιμὴν τοῦ λευκοχρύσου ἐν Ρωσσίᾳ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη.

Ἔτος	Παραγωγή	Τιμὴ 1 χ/γ .
1909	X/γ. 8065	Δρ. 4000
1910	» 8484	» 4200
1911	» 6879	» 5950
1912	» 6912	» 6200
1913	» 6240	» 6000
1914	» 2571	» 5900

Μεταλλευτικὴ παραγωγὴ τῆς Σουηδίας.

Ἡ ἐπίσημος στατιστικὴ παρέχει τοὺς ἑξῆς ἀριθμοὺς διὰ τὴν μεταλλευτικὴν κίνησιν τῆς Σουηδίας κατὰ τὸ 1914.

Μεταλλεύματα σιδ. Μετρ. Τον. 6586630

» χρυσοῦ	»	»	639
» ἀργυρομόλυβ.	»	»	3100
» χαλκοῦ	»	»	8839
» μαγγανίου	»	»	3643
» ψευδαργύρου	»	»	42276
» νικελίου	»	»	156
Πυρίται	»	»	33313
Χαλαζίας	»	»	36128
Γραφίτης	»	»	56
Πυρολουσίτης	»	»	81
Ἀσφαλτάνθρακες	»	»	336639

Ἡ ἐξόρυξις τῶν σιδηρούχων μεταλλευμάτων ἠλαττώθη κατὰ 12% σχετικῶς πρὸς τὸ 1913 ἔνεκα τοῦ πολέμου. Τὸ ἥμισυ τοῦ σιδηρομεταλλεύματος εἶχε περιεκτικότητα 60—70% σιδήρου.

Ἡ μεταλλουργικὴ παραγωγὴ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἀνῆλθεν εἰς τὰ ἑξῆς ποσά.

Χρυσὸς	χ/γ .	84
Ἀργυρος	»	1074
Μόλυβδος	»	1395566
Χαλκὸς	»	4692244
Ψευδάργυρος	»	2299761
Σίδηρος Μ. Τον.	»	18595

Νέα Γερμανικὰ σιδηρᾶ κέρματα.

Ἡ Elektrotechnische Zeitschrift δίδει τὰς ἑξῆς πληροφορίας περὶ τῶν νέων ἐκ σιδήρου Γερμανικῶν κερμάτων. Ἡ ἀντικατάστασις τοῦ κράματος νικελίου—χαλκοῦ, ἐπιβληθεῖσα ὡς ἐκ τῆς καταπληκτικῆς καταναλώσεως τοῦ ορειχάλκου διὰ κάλυκας πυρομαχικῶν, δὲν ἦτο δυνατὴ διὰ σιδήρου πρὶν ἢ ὁ σίδηρος ἦθελε προστατευθῆ καλῶς κατὰ τῆς σκωριάσεως. Μεταξὺ τῶν διαφόρων δοκιμασθέντων πρὸς τοῦτο μέσων ἐπροτιμήθη ἡ ἐν ξηρῷ ἐπιψευδαργύρωσις τοῦ σιδήρου, ὁ λεγόμενος *σεραρδισμός*.

Ἡ μέθοδος αὕτη τοῦ Sherard O. Cowper Coles συνίσταται εἰς τὴν ἐπίπασιν τῶν σιδηρῶν κερμάτων, πρὶν ταῦτα σφραγισθῶσι, διὰ κόνεως ψευδαργύρου καὶ εἰς τὴν θέρμανσιν αὐτῶν ἐπὶ τινα χρόνον μέχρι σχεδὸν τῆς θερμοκρασίας τήξεως τοῦ ψευδαργύρου. Οὕτω παράγεται κατ' ἐπιφάνειαν σιδηροψευδαργυροῦχος κρᾶμα, τὸ ὁποῖον δὲν ριγγυται κατὰ τὴν περαιτέρω σφράγισιν τοῦ κέρματος καὶ τὸ προστατεύει ἐπαρκῶς κατὰ τῆς σκωρίας.

Α. Σ. ΣΚΙΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ